

AZOKAT KERESSÉTEK, AMIK ODAFENT VANNAK!

Kolossé 3,1.

Bevezetés

Szeretném előrebecsátani, hogy nem idealista – „ne törődj a világgal, csak lebegj fölötte”, és nem is moralizáló – „ezt meg ezt tedd, ezt meg ezt ne tedd” – prédikációt készülök hirdetni ezen a délelőttön. Mert meggyőződésem, hogy kereszténynek lenni egyiket sem jelenti! Nem vagyunk sem idealisták, és nem az a feladatunk, hogy erkölcsi dolgokban kioktassuk a világot. Pál sem ezt tett akkor, amikor a Kolosséban élő keresztényeknek ezt írta: **„Azokat keressétek, amik odafent vannak!”**

1. Mi jut eszedbe az „odafelvalókról”?

Talán semmi. Ez számodra amolyan „kit érdekel” téma. Nem érzed magad hitnélküli embernek, de itt a gyülekezetben sem tudnád elképzelni magad. Ez az egész „odafelvalódsdi” nem izgat. Létezik Isten vagy sem? Tök mindegy! Vannak fontosabb kérdések az életben.

Egyébként is erről „az odafent valók kereséséről” talán neked is valami nagyon ájtatos, világtól elzárkózott, azt mindenestől megvető „savanyú uborka” jut az eszedbe. És ki a nyavalya akarna „savanyú uborka” lenni? Olyan embernek tartod magad, akik szereti az életet, és ha néha vannak hullámvölgyeid, azért még nem utálod és gyűlöled ezt a világot! Szerinted ezt a papok meg a „buzgómócsing” vallásos lúzerek teszik.

2. Kérdezzük meg Pál!

„Te, Ember! Miért akarod azt, hogy „savanyú uborkák” legyünk? Azt akarod, hogy dobjunk ki a televíziónk? Azt akarod, hogy ne lépünk fel többé az internetre? Azt akarod, hogy hajítsuk a Balatonba a mobilunkat? Szakadjunk le a Facebook-ról? Azt akarod, hogy vonuljunk kolostorba? Imádkozzunk egész nap? Szóval: „Se buli, se haverok, se Fanta”? De hát #Yolo, vagyis: Egyszer élünk!” És tudod mit felelne erre Pál? Kedves mosollyal csak ennyit: „Nem! Én valami egészen másról beszélek, amikor azt mondom: „Azokat keressétek, amik odafent vannak!” „Oké, Pál! De akkor mit értesz ezalatt, hogy: „Azokat keressétek, amik odafent vannak!” – mert tudod, közeledik a karácsony, és a gyerek egy új telefont akar, az asszony meg egy 108 centis OLED tévét. Akkor most győzzem meg őket arról, hogy nem ezekben kell gondolkozniuk? Mondjuk, olcsóbb lenne...”

Azokat keressétek, amik odafent vannak! | Kolossé 3,1.

Pál pedig még mindig mosolyogva mondaná: „Látom! Még mindig nem érted azt, hogy én valami egészen másról beszélek, amikor azt mondom: „Azokat keressétek, amik odafent vannak!” De akkor mire gondolsz Pál, amikor arra bízatsz bennünket, hogy: „Azokat keressétek, amik odafent vannak!”?

3. Mi van akkor, ha nincsen „odafent”?

Mi van akkor, ha csak az „idelentben” gondolkodhatunk? Egyébként is számít az valamit is, hogy van „odafent” is? Nagyon is! Mert úgy lettünk „kitalálva”, hogy az életünknek két dimenziója van: a lent és a fent, a vízszintes és a függőleges: a testi és a lelki. Akkor „működünk” egészségesen, ha mindkét dimenzióval kiegyensúlyozottan fenn áll a kapcsolatunk, ha sem az egyik, sem a másik irányban nem lengünk ki. Mert az sem jó, ha nincsen semmi kapcsolatunk a fenttel, de az sem normális, ha csak letről akarunk tudni.

Egy internetes fórum valaki feltette a kérdést: „Milyen lenne a világ vallások nélkül?” Valaki ezt válaszolta: „Véleményem szerint az elkövetkező évtizedekben a szervezett egyházak vissza fognak szorulni. Ennek a legfőbb oka pedig az, hogy a tanításaik összeegyeztethetetlenek a jelen kor emberének életvitelével.” Mire érkezett a válasz: „Szerintem meg az ember fog visszaszorulni, mert a jelen kor emberének életvitele összeegyeztethetetlen Isten törvényeivel.” Kinek van igaza?! Az azonban biztos, hogy mi, emberek nem vagyunk megvallás nélkül, mert valamiképpen érezzük, hogy az ember több mint anyag, több mint test, több mint egy telefon, több mint OLED TV, több mint Facebook.

Másrészt, ha nincsen „odafent”, akkor semmi más nem marad csak a világ a maga puszta valóságával. A születés és a halál, amely egyenes út a semmibe. Az élet nem fog máson múlni csak a szerencsén. Nem marad remény, lemondhatunk a csodákról, és az ember egy furcsa és gonosz torzóvá válik, mint akit semmi más nem mozgat, mint az, hogy túléljen, legyőzzön, boldog legyen, és kielégüljön... bármi áron. Odafent nélkül csak az lehet sikeres, aki erősebb, szebb, ügyesebb, okosabb, egyszóval genetikailag domináns.

„Azokat keressétek, amik odafent vannak!” – mondja Pál. Vagyis: ne csak a „lentben” gondolkozz, mert az életednek van egy másik dimenziója is.

4. De Pál ennél sokkal többet állít!

Nem kevesebbet, minthogy életed értelmét, értékességét és célját sem találhatod meg akkor, ha csak az „idelentben” gondolkozol! Pál szerint az élet értelmét és

Azokat keressétek, amik odafent vannak! | Kolossé 3,1.

hasznosságát az „odafent” határozza meg, azaz mindennek az ad idelent igazi értéket, hogy mennyiben vitte közelebb az illetőt az „odafent” világához.

Miért? Mert míg az „idelent” véges, az „odafent” örökkévaló. Petőfi szavait kicsavarva: „Tönkremegy a mobil, eliramlik az élet!” És ha mindent az „idelent” végességére teszel fel, mondván itt kell valahogy érvényesülnöd, jól élned, akkor ezzel kockáztatod azt, hogy teljesen elveszíted „odafent” örökkévaló világát!

Nem véletlenül mondta Jézus: **„Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Vagy mit adhat az ember váltságdíjúl a lelkéért?”** (Máté 16,26)

5. Isten szabadságra hív!

Ezért mondja: „Azokat keressétek, amik odafent vannak”! Mert ez olyan szabadság, amely elképzelhetetlen azok számára, akik csak a „lent” múlandó, anyagi világában gondolkodnak! Ha az életedet az örökkévalóság mértékével méred, akkor egészen más színben tűnnek fel örömök és könnyek, mélységek és magasságok, sikerek és veszteségek, győzelmek és vereségek. Egyszerre nem az fog hajtani, hogy mindenkinek megfelelj! Megtanulsz félreállni, ha kell, de kitartani, harcolni is, mert szabad vagy! **Megérted, hogy minden „odafent” dől el, és a „idelent” csak egy pillanatnyi állapot, az éppen most, amit érzékelsz.** A viharfelhők fölött mindig kék az ég! A viharfelhők árnyékot vethetnek az életünkre, még meg is ázhatunk néha, de minden vihar elvonul egyszer, és ha kisüt a nap, akkor az árnyékok semmivé lesznek!

Az apostol szavai tehát a szabadságra hívnak, mert az „odafent” mindig felülírja az „idelent” dolgait – ez a kegyelem, amit mi csodának hívunk! –, mert az életünk egy bölcs és hatalmas Isten kezében van. S szavai egybecsengenek Jézus szavaival, aki ezt mondta: **„Ne aggódjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? - vagy: Mit igyunk? - vagy: Mit öltünk magunkra? Mindezt a pogányok kérdezgetik; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. De keressétek először az ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek.”** (Máté 6,31-33)

Befejezés

Egy skót prédikátor John McNeill sokat emlegetett egy sást, amelyet még fiatalkorában elfogott egy ember. A sas ezután ott nőtt fel a tyúkok között, a baromfiudvarban. Nem tudta magáról, hogy ő egy sas, aki magasan tudna szállni a felhők között. Úgy viselkedett, mint a tyúkok, kapirgált és csipegetett naphosszat, ahogyan a többiek. Láthatólag elégedett volt az életével, mert nem ismerte a sasok szabadságát. Egészen az őt fogva tartó gazdától függött az élete, akárcsak tyúktársaié. Egyszer azonban egy pásztor

Azokat keressétek, amik odafent vannak! | Kolossé 3,1.

érkezett a tanyára, aki a magas hegyekből érkezett. Onnan, ahol a sasok éltek. És elkeseredett, amikor meglátta a tyúkként kapirgáló sas madarat, a maga fenséges méreteivel, mégis kapirgálva, akár a tyúkok. A pásztor megvette ezt a sast a gazdától, és elvitte magával a hegyek közé. Egy hónapig ez a madár ugyanazt csinálta, amit a baromfiudvarban: sétált és kapirgált naphosszat, de egyszer egy alkalommal egy sziklameredélyhez ért. Meglátta a szikrázó kék eget, az alatta elterülő mélységet, és kitárva a szárnyait rábízta magát a szélre. Végre elkezdett úgy viselkedni, mint ahogyan a sasokhoz illik! - Kedves Bartom! Testvérem! Mindannyian sasok lehetnénk! Miért élünk mégis úgy, mint tyúkok? **„De akik az Örökkévalóra várnak, akik benne bíznak, új erőre kapnak, szárnyra kelnek, magasra szállnak, mint a sasok!”** (Ézs 40,31) Ámen!